

Urząd Miejski w Mosinie

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENÓW USYTUOWANYCH PRZY ULICY LESZCZYŃSKIEJ, JARZYNOWEJ I STRZELECKIEJ W MOSINIE, TERENU PARKU GMINNEGO „STRZELNICA” ORAZ TERENU USŁUG NA DZIAŁCE O NR EWID. 1829/3, OBRĘB MOSINA

Opracowanie:
mgr inż. arch. Aldona Cieśla
mgr inż. arch. Agata Marciniak
mgr inż. arch. kraj. Paulina Stachowska

Mosina – 2016

I. Wstęp

1. Podstawa prawna.
2. Cel i zakres planu miejscowego oraz prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.
3. Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy.

II. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.

1. Położenie geograficzne i rzeźba terenu.
2. Warunki geologiczno – gruntowe, zasoby złóż naturalnych.
3. Warunki glebowe.
4. Charakterystyka stosunków wodnych.
5. Powietrze atmosferyczne.
6. Warunki akustyczne.
7. Klimat lokalny.
8. Szata roślinna i świat zwierzęcy.
9. Przyrodnicze obszary chronione.
10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione.

III. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1. Położenie w gminie oraz ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym.
2. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele tej ochrony.
4. Projektowana zmiana użytkowania terenu.
5. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
6. Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu.

IV. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu.

1. Powierzchnia ziemi, gleby i zasoby naturalne.
2. Warunki hydrologiczne i ochrona wód.
3. Różnorodność biologiczna, flora i fauna.
4. Krajobraz.
5. System powiązań i przyrodnicze obszary chronione.
6. Warunki życia i zdrowie ludzi.
7. Jakość powietrza.
8. Klimat lokalny.
9. Zabytki i dobra materialne.
10. Ochrona przed hałasem.
11. Promieniowanie elektromagnetyczne i strefy ograniczonego inwestowania.
12. Przewidywane skutki oddziaływania planu na całokształt środowiska przyrodniczego.
13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.
14. Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.
15. Alternatywne rozwiązania.
16. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

V. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, podsumowanie i wnioski.

VI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

VII. Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne.

VIII. Załączniki graficzne.

I. Wstęp.

W rozdziale zawarto informacje o podstawach prawnych, zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu, jego powiązaniach z innymi dokumentami oraz informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

1. Podstawa prawna.

Plan miejscowy opracowywany jest na podstawie uchwały Nr IX/47/15 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 26 marca 2015 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usytuowanych przy ulicy Leszczyńskiej, Jarzynowej i Strzeleckiej w Mosinie, terenu parku gminnego „Strzelnica” oraz terenu usług na działce o nr ewid. 1829/3, obręb Mosina.

Plan miejscowy opracowano zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016, poz. 778 ze zm.) oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Prognoza jest niezbędnym elementem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, opracowywana jest z projektem planu i poddawana wraz z nim procedurze planistycznej od momentu opiniowania.

Podstawę do opracowania niniejszej prognozy stanowi podjęta uchwała Nr IX/47/15 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 26 marca 2015 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usytuowanych przy ulicy Leszczyńskiej, Jarzynowej i Strzeleckiej w Mosinie, terenu parku gminnego „Strzelnica” oraz terenu usług na działce o nr ewid. 1829/3, obręb Mosina.

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usytuowanych przy ulicy Leszczyńskiej, Jarzynowej i Strzeleckiej w Mosinie, terenu parku gminnego „Strzelnica” oraz terenu usług na działce o nr ewid. 1829/3, obręb Mosina opracowano zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.).

2. Cel i zakres planu miejscowego oraz prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usytuowanych przy ulicy Leszczyńskiej, Jarzynowej i Strzeleckiej w Mosinie, terenu parku gminnego „Strzelnica” oraz terenu usług na działce o nr ewid. 1829/3, obręb Mosina - jest aktualizacja następujących planów miejscowych:

- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy ulicy Leszczyńskiej w Mosinie, przyjętego Uchwałą Nr XLIX/336/09 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 24 września 2009 roku (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 209, poz. 3592),
- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy ulicy Leszczyńskiej i Jarzynowej w Mosinie oraz terenu parku gminnego „Strzelnica” przyjętego Uchwałą Nr XLV/297/13 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 29 maja 2013 roku (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego, poz. 4805),

w kontekście: lokalizowania budynków użyteczności publicznej, ochrony i zapewnienia warunków do odpowiedniego wyposażenia w odpowiednią infrastrukturę wypoczynkową i

turystyczno-rekreacyjną parku gminnego „Strzelnica” i określenie zasad budowy i zagospodarowania terenu, w tym właściwej obsługi komunikacyjnej, terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej, w tym działek gminnych.

Obecnie omawiany teren jest częściowo zainwestowany wzdłuż dróg publicznych. Planowane tereny zabudowy są odzwierciedleniem kierunków rozwoju zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy oraz wymogami ochrony terenów cennych przyrodniczo.

Szczegółowe omówienie zagadnień znajduje się w rozdziale III.

Celem sporządzenia prognozy jest określenie i ocena oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usytuowanych przy ulicy Leszczyńskiej, Jarzynowej i Strzeleckiej w Mosinie, terenu parku gminnego „Strzelnica” oraz terenu usług na działce o nr ewid. 1829/3, obręb Mosina. Skutki realizacji projektu planu będą weryfikowane na bieżąco podczas codziennej obserwacji realizacji inwestycji oraz procesów zachodzących w środowisku.

Na podstawie art. 53 i w związku z art. 57 i 58 ustawy¹ Burmistrz Mosiny uzgodnił zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego miejscowego planu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu.

Prognoza obejmuje m.in. następujące zagadnienia:

- Rozpoznanie i analizę środowiska przyrodniczego (charakterystyka komponentów środowiska, stan sanitarny, stopień odporności, powiązania funkcjonalne, ochrona przyrody).
- Potencjalne zagrożenia dla środowiska przyrodniczego.
- Prognozę zmian środowiska przyrodniczego, wynikających ze zmiany przeznaczenia terenów.
- Charakterystykę podstawowych ustaleń planu miejscowego.
- Propozycje rozwiązań minimalizujących skutki zmian i zagrożenia.
- Prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze obecnego zainwestowania terenu.
- Streszczenie.

Projekt planu wykazuje zgodność z dokumentami gminnymi tj. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina. Projekt planu wykazuje zgodność z dokumentami strategicznymi województwa, w szczególności Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego.

Wymienione dokumenty w swych założeniach kierują się zasadą zrównoważonego rozwoju, mając na uwadze realizację Polityki ekologicznej Państwa.

3. Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy stosowano przede wszystkim metodę indukcyjno – opisową, polegającą na łączeniu w logiczną całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania.

1

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.)

Analizując projekt planu miejscowego, w sporządzanej prognozie, wskazano potencjalne zagrożenia oraz przedstawiono rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ realizacji ustaleń planu na środowisko. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan informacji o środowisku przyrodniczym oraz przewidywanym zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenu

II. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę istniejącego stanu środowiska na obszarach objętych miejscowym planem oraz istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego miejscowego planu.

1. Położenie geograficzne i rzeźba terenu.

Gmina Mosina położona jest w centralnej części województwa wielkopolskiego, w odległości 18 km od Poznania i należy administracyjnie do powiatu poznańskiego. Przez teren gminy przepływa rzeka Warta. W granicach gminy znajduje się jedno miasto Mosina i 31 wsi i przysiółków, w tym 21 sołectw.

Powierzchnia gminy wynosi 172 km², w tym:

- użytki rolne 49,2%,
- lasy 37,5%,
- tereny osiedlowe 3,7%,
- wody powierzchniowe 2,5%,
- pozostałe tereny 7,1%.

Od północy graniczy z gminą Komorniki, Puszczykowo i miastem Poznań, od wschodu z gminą Kórnik, od południa z gminą Brodnica, od południowego zachodu z gminą Czempień, natomiast od zachodu z gminą Stęszew. Przez miasto i gminę Mosina przebiegają drogi wojewódzkie nr 306, 430 i 431 oraz 13 dróg powiatowych. Dodatkowo, znaczącą rolę odgrywa powiązanie drogi wojewódzkiej nr 430 poprzez skrzyżowanie w węźle „Dębina” na terenie Poznania, z autostradą A2. Ważnym elementem komunikacji zarówno podmiejskiej jak i międzywojewódzkiej jest trasa kolejowa nr 271 Wrocław – Poznań. Na terenie gminy funkcjonuje również komunikacja autobusowa PKS.

Obszar objęty opracowaniem miejscowego planu położony jest w południowo-zachodniej części miasta Mosina. Obszar graniczy z drogą powiatową nr 2465 Mosina (ul. Leszczyńska) - Krosno – Drużyna – Nowinki - gr. powiatu – Ilówiec - Czempień.

Według podziału Niziny Wielkopolskiej na jednostki geomorfologiczne B. Krygowskiego obszar gminy Mosina należy do trzech regionów: Wysoczyzny Poznańskiej, Wysoczyzny Gnieźnieńskiej i Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej. Omawiany obszar miejscowego planu w gminie Mosina należy do Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej na odcinku Śremskim.²

Obszar opracowania położony jest po południowej stronie Kanału Mosińskiego, w południowo-zachodniej części miasta Mosina w bezpośrednim sąsiedztwie jego centrum, wzdłuż istniejących dróg publicznych.

2. Warunki geologiczno – gruntowe, zasoby złóż naturalnych.

²

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina.

Geologicznie obszar Gminy Mosina leży w obrębie monokliny przedsudeckiej. Na utworach permsko-mezozoicznych spoczywają utwory kenozoiku - trzeciorzędu i czwartorzędu.

Utwory trzeciorzędowe reprezentowane są przez utwory oligocenu, miocenu i pliocenu. Miąższość utworów trzeciorzędowych jest silnie zróżnicowana i wynosi od kilku metrów dla niektórych utworów oligoceńskich do 300 – 400 m dla wszystkich utworów trzeciorzędowych w południowo-zachodniej części gminy. Utwory plioceńskie reprezentowane są przez ropy i piaski.

Utwory czwartorzędowe reprezentowane są przez osady plejstoceńskie i holocenne, które widoczne są w naturalnych i sztucznych odsłonięciach na terenie gminy Mosina. Serie utworów plejstoceńskich tworzą dwa pokłady glin zwałowych rozdzielonych warstwą piaszczysto – żwirową utworzoną między zlodowaceniami.

Miąższość czwartorzędu wynosi od 40 do 50 metrów. Ważną formą czwartorzędu są piaski teras rzecznych, które na terenie miasta i gminy Mosina zajmują duże powierzchnie.

Terasy Warty zbudowane są z utworów piaszczysto – żwirowych, z przewarstwieniami mułkowatymi. Najmłodsze utwory holocenne reprezentowane są przez piaski i mułki rzeczne, torfy i piaski wydymowe. Występują one w Pradolinie Warszawsko – Berlińskiej, w odcinku przełomowym Warty oraz w dolinach rozcinających wysoczyznę. Czwartorzęd charakteryzują utwory akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej, jeziornej i rzecznej.³

Omawiany teren sąsiaduje z terenami już zainwestowanymi i z kanałem Mosińskim, wzdłuż którego występują nieznaczne powierzchnie gleb pochodzenia organicznego. Na obszarze opracowania planu miejscowego nie występują jednak żadne zewidencjonowane złoża naturalne. Z uwagi na obecny stan zainwestowania terenu, budowa geologiczna podłoża gruntowego jest wystarczająca dla nowej zabudowy.

3. Warunki glebowe.

Na terenie gminy Mosina występują następujące typy gleb: gleby płowe, gleby rdzawe, czarne ziemie, gleby murszowate i mady rzeczne.

Gleby występujące w gminie Mosina charakteryzują się małą przydatnością rolniczą. Wskaźnik jakości rolniczej powierzchni produkcyjnej jest niski i wynosi 50,0 (wskaźnik województwa 67,3), co powoduje, że gmina znajduje się na przedostatnim miejscu w województwie. Na terenie gminy przeważają grunty słabe klas V i VI o charakterze obojętnym i zasadowym, bez konieczności wapnowania. Stanowią one ponad 65% gruntów ornych. Są to gleby brunatne wylugowane, czarne ziemie oraz gleby murszowe, wytworzone na podłożu piasków słabo gliniastych, podścielonych piaskami luźnymi.

Gleby klasy IVa i IVb występują głównie na wysoczyźnie i zajmują ok. 30% gruntów ornych. Na terenie gminy Mosina nie występują gleby klas I – III. Spotyka się natomiast gleby pochodzenia organicznego – gleby murszowe, torfowe, mułowo-torfowe. Występują one głównie w pradolinie oraz w dolinach rzecznych.

Na przedmiotowym terenie w obszarach przeznaczonych pod zabudowę występują głównie klasoużytki: B-LsV, LsV, LsVI, RV, RVI oraz tereny nierolnicze B, Bp i Bi. Grunty te nie podlegają ochronie ze względów rolniczych na podstawie przepisów odrębnych. Ponadto nie można tu mówić o rolniczej przydatności gleb, gdyż obszar opracowania planu miejscowego jest w całości położony w granicach administracyjnych miasta i nie podlega ochronie ze względów rolniczych. Ponadto obszar objęty projektem miejscowego planu jest już częściowo objęty obowiązującym miejscowym planem, jest zainwestowany w części graniczącej z ulicami gminnymi i sąsiaduje bezpośrednio z terenami już zainwestowanymi. W procedurze

³

opracowania obowiązującego planu uzyskano zgody Marszałka Województwa Wielkopolskiego na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne.

4. Charakterystyka stosunków wodnych.

Obszar gminy w całości zlokalizowany jest w dorzeczu Warty. Przez teren gminy z południowego wchodu na północny zachód przepływa Warta - na około 253-280 km biegu rzeki. Kopa, jej prawobrzeżny dopływ, przepływający przez system jezior kórnicko-zaniemyskich, odwadnia wschodni kraniec gminy.

Do wód płynących przez teren gminy należą ponadto dopływy Warty: Kanał Mosiński, Wirynka, Głuszynka z Kamionką, Kanał Szymanowo – Grzybno, Obrzynka i Samica.

Znaczny udział w odwadnianiu terenu mają cieki sztuczne.

Zagrożenie powodziowe istnieje prawie na całym odcinku rzeki Warty, przepływającej przez Gminę Mosina. W przypadku wysokiego stanu jej wód, cofająca się woda w Kanale Mosińskim również stanowi ww. zagrożenie.

Obszar przedmiotowego planu położony jest po południowej stronie Kanału Mosińskiego w odległości ok. 300 m, który znajduje się w obszarze najwyższej ochrony wód podziemnych. Znaczny obszar gminy Mosina (również cały przedmiotowy teren) znajduje się w obszarze o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie piętra czwartorzędowego i nie obejmuje obszaru szczególnego zagrożenia powodzią.

Opracowywany obszar oddalony jest od Warty o ok. 3 km. Jakość wód rzeki w gminie Mosina oceniano w jej północnej części na wysokości miejscowości Wiórek. Wody te należą do kategorii wód silnie zmienionych. W roku 2014 według kilku badanych chemicznie wskaźników jakości wód – wskazano stan wody poniżej dobrego. W 2015 roku nastąpiła znaczna poprawa i sklasyfikowano stan wody jako dobry.⁴ Badań z roku 2016 jeszcze nie opublikowano.

Przedmiotowy teren nie obejmuje zasięgiem żadnych zbiorników wodnych, w tym cieków wodnych.

Gmina Mosina jest bogata w zasoby wód podziemnych. Znajdują się tutaj dwa wielkie czwartorzędowe zbiorniki wód podziemnych: Wielkopolska Dolina Kopalna oraz Pradolina Warszawsko – Berlińska. Omawiany obszar planu miejscowego znajduje się w całości w granicach głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 150 Pradolina Warszawsko-Berlińska.

Wody gruntowe na obszarach przeznaczonych pod zabudowę występują na głębokości 1,0 – 2,0 m p.p.t. Badania jakości wód podziemnych prowadzone są przez WIOŚ w granicach jednostek zwanych Jednolitymi Częściami Wód Podziemnych. Cały obszar opracowania miejscowego planu leży w obrębie JCWPd nr 73. Punkt badawczy został zlokalizowany w gminie Mosina – w miejscowości Mosina – wiosną i jesienią 2014 r. wody podziemne zaliczono do klasy III, co oznacza, że wody były zadowalającej jakości, natomiast jesienią w 2015 roku zbadano w gminie Mosina – w miejscowości Pecna i wody wykazały gorszą klasę – IV.⁵ Badań z roku 2016 jeszcze nie opublikowano.

Przedmiotowy teren w obszarach zabudowanych, wyposażony jest w sieć wodociągową. Obszar planu znajduje się w całości w granicach strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-

⁴ Wyniki badań i klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2015

⁵ Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2015 roku.

Krajowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego obejmującej tereny ochrony pośredniej.

5. Powietrze atmosferyczne.

W celu rozpoznania stopnia zanieczyszczenia powietrza prowadzone są kontrole stężeń substancji zanieczyszczających w formie pomiarów emisji oraz badań monitoringowych imisji.

Do roku 2009 WIOŚ dokonywał rocznej oceny jakości powietrza dla stref określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz.U. z 2008 r. Nr 52, poz. 310). W roku 2010 WIOŚ wykonał roczną ocenę jakości powietrza w odniesieniu do nowego układu stref i zmienionych poziomów substancji, w oparciu następujące akty prawne:

- ustawa – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2016 poz. 672),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 03 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2012 poz. 1031).

Nowy podział kraju na strefy jest zgodny z zapisami założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE do prawa polskiego. Według nowego podziału strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa.⁶

Roczna ocena jakości powietrza na rok 2015 dla strefy wielkopolskiej według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia wykazała brak przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu oraz tlenu węgla, brak przekroczeń poziomów docelowych dla arsenu, kadmu i niklu, więc całą strefę zaklasyfikowano do klasy A. Zaliczenie strefy do klasy A możliwe jest, jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych. Do klasy C, ze względu na stwierdzone przekroczenie dopuszczalnego poziomu przypisano stężenie pyłu PM10 w całej strefie wielkopolskiej oraz PM2,5 w całej strefie wielkopolskiej, bez aglomeracji poznańskiej. Z przebiegu rocznej serii pomiarów odczytać można wyraźną sezonową zmienność stężeń pyłu (wyższe w okresie zimnym, niższe w sezonie letnim). Można więc przypuszczać, że powodem przekroczeń w sezonie grzewczym jest niska emisja z sektora komunalno-bytowego wpływająca na wyraźne pogorszenie warunków aerosanitarnych w miastach. Duży wpływ na sytuację aerosanitarną miast ma również ich położenie geograficzne, rodzaj i charakter zabudowy miejskiej, jej lokalizacja oraz możliwość przewietrzania obszaru miasta. W 2015 roku stwierdzono również przekroczenie poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu, przez co ocenianą strefę przypisano do klasy C.⁷

Roczna ocena dla roku 2015 według kryterium odniesionych do ochrony roślin wykazała brak przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla dwutlenku siarki, tlenu azotu i ozonu (strefę zaklasyfikowano do klasy A).⁸

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

⁶ Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce za rok 2014

⁷ Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce za rok 2014

⁸ Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce za rok 2014

Roczna ocena dla roku 2015 według kryterium odniesionych do ochrony roślin wykazała brak przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla dwutlenku siarki i tlenków azotu i ozonu poziomu docelowego (strefę zaklasyfikowano do klasy A).⁹

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Na obszarze gminy Mosina zanieczyszczenie powietrza może wynikać nie tylko z emisji przemysłowych, ale i komunikacyjnych i z tzw. emisji niskiej. Jest ona związana ze strukturą zużycia paliw do celów grzewczych. Gmina od wielu lat prowadzi działania mające na celu ograniczenie emisji niskiej, modernizując kotłownie węglowe i wprowadzając inne ekologiczne źródła energii tj. gaz ziemny czy olej opałowy. Miasto Mosina zgazyfikowane jest w 60%.

6. Warunki akustyczne.

Głównym źródłem zanieczyszczenia środowiska hałasem na terenie gminy Mosina jest tzw. hałas komunikacyjny.

Przedmiotowy teren objęty projektem miejscowego planu graniczy z drogą powiatową 2465P oraz zawiera drogi lokalne. Na północ od granicy opracowania, zlokalizowana w znacznej odległości przebiega droga wojewódzka nr 431.

Wielkopolski Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu prowadzi wieloletnie pomiary wzdłuż ciągów komunikacyjnych. W 2010 roku na terenie gminy Mosina występowały przekroczenia poziomu hałasu przy głównych ciągach komunikacyjnych, związane z dużym natężeniem ruchu samochodowego.

Przedmiotowy teren zlokalizowany jest w znacznej odległości od drogi wojewódzkiej, zatem poziom hałasu będzie mniejszy, a dopuszczalne normy poziomu hałasu - zachowane.¹⁰

7. Klimat lokalny.

Na terenie Pojezierza Poznańskiego, w obrębie którego znajduje się gmina Mosina, występuje klimat umiarkowany. Szczególną cechą tego klimatu jest wzajemne oddziaływanie powietrza morskiego i kontynentalnego. Oddziaływanie to powoduje dużą zmienność stanów pogody. W regionie tym częściej niż w innych notowane są przypadki występowania pogody bardzo ciepłej i jednocześnie pochmurnej bez opadów.

Dobowe usłonecznienie od maja do października waha się od 3,3 do 7,7 godzin i jest najwyższe w maju oraz w lipcu.

Średnia temperatura powietrza dla całego roku wynosi 8,5°C, dla stycznia przeciętnie - 1°C, a dla lipca 18,1°C. Liczba dni mroźnych w ciągu roku waha się od 30 do 50, a dni z przymrozkami od 100 do 110. Średnia liczba dni zalegania pokrywy śnieżnej wynosi 43 dni.

Średnia roczna suma opadów wynosi 550 mm, a w okresie od maja do października 334 mm. Opady nawalne występują od maja do sierpnia. Część opadu wyparowuje lub zasila wody gruntowe, natomiast 30 % spływa z wodami powierzchniowymi.

⁹ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2016

¹⁰ Prognoza oddziaływania na środowisko Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2015-2018 z perspektywą na lata 2019-2022.

Okres wegetacyjny na omawianym terenie wynosi 226 dni, a sezon kąpieliskowy – 98 dni.¹¹

8. Szata roślinna i świat zwierzęcy.

Gmina Mosina charakteryzuje się dużą lesistością wynoszącą 37,5% powierzchni, przy średniej dla województwa wielkopolskiego wynoszącej 25,7%.¹² Najcenniejszym na terenie Gminy Mosina zbiorowiskiem leśnym jest Wielkopolski Park Narodowy. Otulina WPN została wyznaczona częściowo również na terenie miasta Mosina.

Równie znaczące są lasy w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, które spełniają przede wszystkim funkcje ochronne, naukowo dydaktyczne (rezerваты przyrody) oraz krajoznawcze.

Całe powierzchnie leśne w południowo – wschodniej części gminy zaliczane są do wodochronnych.

Fauna WPN charakteryzuje się bogactwem gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych. Dominują tu gatunki środkowoeuropejskie i europejskie.

Obszar projektowanego miejscowego planu częściowo stanowią tereny zainwestowane, lasy (7,5704 ha), na które została wydana decyzja Marszałka Województwa Wielkopolskiego 20 listopada 2012 roku (DR-I.7151.86.2012) na przeznaczenie nierolnicze i nieleśne gruntów leśnych nie stanowiących własności Skarbu Państwa (działki o nr ewid.: 3005, 3077, 2546/3,3078/20, 1827 obręb 0001). Zabudowa projektowana jest na terenach zurbanizowanych lub terenach słabych klas gruntów rolnych z korzystnym dostępem do dróg publicznych, w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych. Obszar zabudowany jest jedynie uzupełniany w niewielkim stopniu.

Ze względu na położenie projektowanej zabudowy w obszarze zurbanizowanym świat zwierzęcy omawianego terenu jest typowy dla obszarów o dużych przekształceniach antropogenicznych.

Na opracowywanym terenie nie znajdują się żadne gatunki roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną.

Tereny podlegające ochronie nie obejmują przedmiotowego obszaru.

9. Przyrodnicze obszary chronione.

Na terenie gminy Mosina występuje wiele elementów przyrody podlegających ochronie prawnej. Do najważniejszych należą Wielkopolski Park Narodowy, Rogaliński Park Krajobrazowy i obszary chronione Natura 2000.

Przedmiotowy obszar nie obejmuje żadnej z ww. form ochrony przyrody. W najbliższym sąsiedztwie znajduje się otulina Wielkopolskiego Parku Narodowego, a później z kolei:

- obszar Natura 2000 SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012
- obszar Natura 2000 OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017
- obszar Natura 2000 SOO Ostoja Wielkopolska – kod obszaru: PLH 300010
- Wielkopolski Park Narodowy,

¹¹ Podana powyżej ogólna charakterystyka klimatu miasta i Gminy Mosina pochodzi z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Poznaniu. Wartości średnie odnoszą się do okresu 1971-2000 - Na podstawie „Programu ochrony środowiska dla gminy Mosina na lata 2004 – 2012”.

¹² <http://stat.gov.pl/>

- Rogaliński Park Krajobrazowy.

**SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012
według standardowego formularza danych:**

Obszar obejmuje fragment pradoliny Warty na południe od Poznania, z unikalnym krajobrazem, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza i zastoiska. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łęgowych (w tym zagrożonych w skali kraju łęgów wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy grądów. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornych. Charakterystyczną cechą obszaru jest grupa ponad 1000 okazałych starych dębów o obwodach od 2 do 9,5 m; najstarsze liczą kilkaset lat (w tym 3 okazy liczą ponad 500 lat każdy - w parku w Rogalinie).

Wartość przyrodnicza i znaczenie

W obszarze nagromadzone są liczne, dobrze zachowane i silnie zróżnicowane starorzecza, łąki, łęgi i inne naturalne formy fluwialne związane z działalnością rzeki Warty. Stwierdzono tu 10 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar obejmuje największe skupisko pomnikowych dębów w Europie. Występuje tu 5 gatunków z Załącznika II Dyrektywy, szczególne znaczenie ma ta ostoja dla ochrony rzadkich bezkręgowców: kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo* i pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*. Bogata jest flora roślin naczyniowych z gatunkami chronionymi i zagrożonymi w skali kraju i lokalnie, m.in. goździka sinego *Dianthus gratianopolitanus*.

Zagrożenia

Podstawowym zagrożeniem jest niewłaściwy reżim hydrologiczny Warty. Dla większości przedmiotów ochrony konieczne są okresowe zalewy, przynajmniej w okresie wiosennym. Poważnym zagrożeniem jest nadmierna presja wędkarska i rekreacyjna w dolinie rzeki. Lokalnie problemem jest rozwój zabudowy rozproszonej. Zmiana stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, wycinanie lasów łęgowych. Wśród pomnikowych dębów 40 drzew jest martwych (efekt żerowania kozioroga dębosza).

**OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017
według standardowego formularza danych:**

Obszar leży na Nizinie Wielkopolskiej, na południe od Poznania. W części północnej zajmuje powierzchnię Wielkopolskiego Parku Narodowego, położonego na Pojezierzu Wielkopolskim, w krajobrazie polodowcowym, o bardzo zróżnicowanej rzeźbie terenu, na lewym brzegu Warty. Znajduje się tutaj 12 jezior - głównie eutroficznych (m.in. Jezioro Łódzkie, Dymaczewskie, Witobelskie, Góreckie, Rosnowskie), a najwyższym wzniesieniem moreny czołowej (132 m n.p.m.) jest Osowa Góra. Występuje tu część najdłuższego w Polsce ozu Bukowo-Mosińskiego oraz wydmy, rynny i głązy narzutowe. Są tu też łąki trzęślicowe i pełnikowe. Większą część powierzchni ostoi pokrywają drzewostany sosnowe (70%) z domieszką dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy. W pobliżu jezior i rzek, na terenach wilgotnych, występują łęgi wiązowo-jesionowe; tereny bagienne zajmują lasy z olszą czarną, a zarośla łożowe tworzy wierzba i kruszyna. W okolicy Jeziora Wielkomejskiego znajduje się cenny kompleks łąkowo-torfowiskowy na kredzie jeziornej z roślinnością kalcyfilną. Część południowa obszaru leży w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, na obu brzegach Warty, na terenie Kotliny Śremskiej. Obszar zajmuje tu fragment doliny Warty, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łęgowych (w tym zagrożonych w skali kraju łęgów wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy grądów. Osobliwością jest grupa ponad 1000 dębów o obwodach od 2 do 9,5 m; najstarsze kilkusetletnie (w tym 3 okazy liczące ponad 500

lat każdy - w parku w Rogalinie); 44 drzewa są martwe; występująca tu populacja kozioroga dębosza żerując na dębach niszczy je. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornych.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

W granicach obszaru występuje co najmniej 27 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) kani czarnej (PCK) i kani rudej, (PCK); nieregularnie gnieździ się batalion (PCK). Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego(C3), osiągając liczebność do 8000 osobników. Obszar o dużej różnorodności biologicznej (18 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej i 20 gatunków z Załącznika II tej dyrektywy. Bogata flora roślin naczyniowych - 1100 gatunków, a także roślin niższych (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów). Stwierdzono tu także 364 gatunki grzybów wyższych. Stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, m. in. sasanki otwartej *Pulsatilla patens* i staroduba łąkowego *Ostericum palustre*, goździka sinego *Dianthus gratianopolitanus* (= *D. caesius*). Stwierdzono ponad 50 gat. roślin prawnie chronionych oraz około 185 gat. figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych. Bogate zasoby zagrożonych w Wielkopolsce kłoci wiechowatej *Cladium mariscus* i pełnika europejskiego *Trollius europaeus*. Liczne gatunki rzadkich bezkręgowców - m.in. jelonek rogacz *Lucanus cervus* i kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*. Największe skupisko starych dębów na terenach zalewowych w Europie. Nagromadzenie licznych, dobrze zachowanych, zróżnicowanych starorzeczy i innych naturalnych form fluwialnych związanych z działalnością rzeki Warty. Obszar posiada wybitne walory krajobrazowe.

Zagrożenia

Podstawowym zagrożeniem jest niewłaściwy reżim hydrologiczny Warty. Dla większości przedmiotów ochrony konieczne są okresowe zalewy, przynajmniej w okresie wiosennym. Poważnym zagrożeniem jest nadmierna presja wędkarska i rekreacyjna w dolinie rzeki. Lokalnie problemem jest rozwój zabudowy rozproszonej.

Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów lęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Głównym problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku Rogalińskiego budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

W północno zachodniej części gminy Mosina w znacznej odległości od obszaru objętego miejscowym planem znajdują się obszar Natura 2000 SOO Ostoja Wielkopolska

SOO Ostoja Wielkopolska – kod obszaru: PLH 300010

według standardowego formularza danych:

Opis obszaru

Ostoja położona jest na Nizinie Wielkopolskiej i zajmuje faliste i pagórkowate tereny na lewym brzegu Warty. Teren ten charakteryzuje się typowym krajobrazem polodowcowym. Znajduje się tu część najdłuższego w Polsce ozu Bukowo-Mosińskiego o długości 374 km oraz wydmy, rynny, liczne głązy narzutowe i 12 jezior polodowcowych (m.in. Budzyńskie, Góreckie, Skrzynka, Kociołek). Prawie wszystkie jeziora w ostoi są bogatymi w substancje mineralne jeziorami eutroficznymi. Jedynym jeziorem dystroficznym jest jez. Skrzynka. Na terenie ostoi znajdują się także łąki, z których do najpiękniejszych należą łąki trzęślicowe i pełnikowe. W północno-zachodniej części obszaru, w okolicy Jez. Wielkomińskiego znajduje się cenny kompleks łąkowo-torfowiskowy na kredzie jeziornej z roślinnością kalcyfilną. Większą część

terenu obszaru porastają lasy. Przeważają drzewostany sosnowe (70%) z domieszką dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Obszar o dużej różnorodności biologicznej; występuje tu 19 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków z Załącznika II tej Dyrektywy, w tym szczególnie licznych bezkręgowców, m. in. jelonek rogacz, kozioróg dębosz, pływak szerokobrzegi. Bogata jest flora roślin naczyniowych, obejmująca 1100 gatunków, a także roślin niższych i grzybów (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych). Na terenie ostoi znajdują się stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzono tu ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych oraz około 180 gatunków figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych. Na podkreślenie zasługują bogate populacje *Cladium mariscus* i *Trollius europaeus*, roślin zagrożonych w Wielkopolsce.

Zagrożenia

Przyroda ostoi jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu oraz eutrofizację wód. Głównym problemem jest nadmiernie rozwinięte w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego (niegdyś zapoczątkowane zapewne nielegalnie) budownictwo rekreacyjne, np. nad brzegami Jez. Witobelskiego.

Obszar w większości położony na terenie Wielkopolskiego Parku Narodowego (90% powierzchni).

Wielkopolski Park Narodowy¹³

Wielkopolski Park Narodowy utworzony został na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 roku. W 1996 roku nowe rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie WPN zmieniło jego powierzchnię na 7584 ha oraz otworzyło wokół Parku strefę ochronną tzw. otulinę, której powierzchnia razem z terenem Parku wynosi 14840 ha. Z Parku zostały wyłączone tereny miejskie Puszczykowa, Mosiny oraz Stęszewa.

W Parku utworzono 18 obszarów ochrony ścisłej o łącznej powierzchni 260 ha. Chronią one rozmaite formy krajobrazu polodowcowego oraz najbardziej naturalne zbiorowiska roślinne, a także związane z nimi zwierzęta.

Największą powierzchnię zajmuje wysoczyzna morenowa zbudowana z glin, piasków i żwirów zwałowych, a jej najwyższe wzniesienie - Osowa Góra wynosi 132 m n.p.m. Obszar wysoczyzny rozcinają wyżłobione przez lądolód bruzdy, tzw. rynny. W rynnach tych znajdują się liczne jeziora. Do innych form terenowych należą owalne w zarysie pagórki - kemy oraz przypominające nasypy kolejowe wzniesienia - ozy. Na terenie Parku znajduje się część najdłuższego w Polsce Ozu Bukowsko - Mosińskiego (37 km długości).

Fauna Wielkopolskiego Parku narodowego charakteryzuje się bogactwem gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych. Dominują tu gatunki środkowoeuropejskie i eurosyberyjskie.

Niezwykle bogata jest szata roślinna Wielkopolskiego Parku Narodowego. Pod względem geobotanicznym leży on w Krainie Wielkopolsko - Kujawskiej. Stwierdzono tu

występowanie około 1120 gatunków roślin naczyniowych, 148 gatunków mszaków, 150 gatunków porostów, 500 gatunków glonów, 800 gatunków grzybów.

Najcenniejsze gatunki wymieniono w opisie dotyczącym obszarów Natura 2000.

Na terenie parku zostały wyznaczone różne szlaki turystyczne. Jednym z ciekawszych, przebiegającym przez Puszczykowo jest szlak żółty o długości 12km Puszczykowo - Jarosławiec – Puszczykówko.

Zagrożenia

Głównym problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

Dla obszarów Natura 2000 i dla obszaru WPN nie przyjęto dotychczas planów ochrony. Zalecenia ochronne dla obszarów Natura 2000 zawarte są w standardowych formularzach danych, a dla WPN w zarządzeniach Ministra Środowiska wydawanych każdego roku.

Rogaliński Park Krajobrazowy¹⁴

Podstawą prawną, określającą obowiązujące przepisy wykonawcze dla Rogalińskiego Parku Krajobrazowego jest uchwała nr LI/979/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 października 2014 roku w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 6113).

Park o powierzchni 12.750 ha położony jest na terenie gmin: Mosina, Brodnica, Śrem i Kórnik. Na terenie parku znajdują się także dwa rezerваты przyrody: „Krajkowo” i „Goździk Siny w Grzybnie”.

Chroniony obszar należy do najbardziej interesujących zabytków przyrody w Polsce. Rozciąga się wzdłuż trasy zalewowej doliny Warty z licznymi jej starorzeczami i zastoiskami. Znany jest przede wszystkim z licznego występowania starych okazałych dębów – żywych pomników przyrody. Jest to największe w Europie naturalne skupisko tak licznej grupy starych okazów tych drzew, które są pozostałością dawnych łęgów.

Dzisiaj łęgi rogałińskie są ostoją dla wielu ptaków zagrożonych wyginięciem, starorzecza i zalewy – miejscem tarliska wielu gatunków ryb, a same dęby siedliskiem dla wielu rzadkich w Polsce, a nawet w Europie gatunków owadów i pajęczaków. Na tym terenie w Rogalinie, mieści się dawna posiadłość Raczyńskich – obecnie muzeum, ciesząca się nieustającym zainteresowaniem turystów zarówno krajowych, jak i zagranicznych.

Funkcją wiodącą Rogalińskiego Parku Krajobrazowego jest ochrona i odnowa przyrody, a funkcją podporządkowaną jest rekreacja o charakterze krajoznawczym. W skład parku na terenie Gminy Mosina wchodzi lasy o powierzchni 3.633,7 ha, grunty orne: 3.028,1 ha, użytki zielone: 1.059,4 ha oraz nieużytki: 118,7 ha.

Zagrożenia

Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów łęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Głównym problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku Rogalińskiego budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

¹⁴

10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione.

Na obszarze projektowanego planu miejscowego nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków i gminnej ewidencji zabytków. Nie ma również udokumentowanych stanowisk archeologicznych.

III. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę:

- celów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania planu,
- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu.

Ponadto przedstawiono analizę ustaleń planu oraz zagrożenia możliwe do zaistnienia na etapie funkcjonowania ustaleń miejscowego planu.

1. Położenie w gminie oraz ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym.

Obszar opracowania miejscowego planu o powierzchni około 17,5 ha położony jest w południowo-zachodniej części gminy Mosina. Otoczony terenami zainwestowanymi, od wschodnio-południowej strony graniczy z drogą powiatową nr 2465. W bliskim sąsiedztwie, od północnej strony znajduje się Kanał Mosiński, a od wschodniej przebiega linia kolejowa.

Teren miejscowego planu oddalony jest w znacznej odległości na północ od drogi wojewódzkiej nr 431.

Obszary przeznaczone pod zabudowę są już w większości zainwestowane.

Grunty rolne przeznaczone pod zabudowę są słabych klas. Należy pamiętać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych wszystkie grunty sklasyfikowane jako użytki rolne klas IV, V czy VI nie podlegają ochronie.

Grunty położone w granicach opracowania stanowią w połowie własność gminy – (las i grunty rolne).

Obszar zabudowy ma możliwość wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej.

Teren miejscowego planu położony jest po południowej stronie Kanału Mosińskiego, objętego Najwyższą Ochroną Wód Podziemnych – ONO oraz w obszarze o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie pietra czwartorzędowego.

Teren objęty planem nie znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.

Teren miejscowego planu położony jest w całości w granicach głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 150 – Pradolina Warszawsko-Berlińska.

Na obszarze projektowanego planu miejscowego nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków, ani udokumentowane stanowiska archeologiczne.

Na terenie objętym projektem planu nie występują formy ochrony przyrody. W bliskim sąsiedztwie przebiega granica otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Celem opracowania miejscowego planu jest aktualizacja obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w kontekście: lokalizowania budynków użyteczności publicznej, ochrony i zapewnienia warunków do odpowiedniego wyposażenia w odpowiednią infrastrukturę wypoczynkową i turystyczno-rekreacyjną parku gminnego „Strzelnica” i określenie zasad budowy i zagospodarowania terenu, w tym właściwej obsługi komunikacyjnej, terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej, w tym działek gminnych.

2. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

Omawiany teren jest w części zainwestowany. W tych obszarach przekształcenia antropogeniczne są już znaczne. Tereny pól uprawnych stanowią również obszary przekształceń związanych z działalnością człowieka. Jest to teren cenny ze względu na lokalizację w sąsiedztwie otuliny Parku Wielkopolskiego Narodowego. Na obszarze opracowania miejscowego planu istnieją sieci infrastruktury technicznej.

Skutki dotychczasowego sposobu użytkowania terenu dla środowiska naturalnego są zarówno pozytywne, jak i negatywne. Do pozytywnych należy brak źródeł zanieczyszczeń powietrza z terenów dotychczas niezainwestowanych.

Do negatywnych można zaliczyć przekształcenia związane z realizacją zabudowy i infrastruktury technicznej.

Przedmiotowy teren nosi wszelkie cechy obszaru o znacznej ingerencji antropogenicznej.

W przypadku nieuchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego część terenów może zostać zainwestowana na podstawie ustaleń obowiązujących planów miejscowych, bez aktualniejszych danych związanych z lokalizacją budynków użyteczności publicznej, zapewnienia odpowiedniego wyposażenia w infrastrukturę wypoczynkową i turystyczno-rekreacyjną w parku „Strzelnica” oraz określeniem obsługi komunikacyjnej, terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Istotnym z punktu widzenia ładu przestrzennego kryterium jest zapewnienie jakości struktury funkcjonalno-przestrzennej zarówno pod względem funkcji planowanych inwestycji jak i gabarytów zabudowy oraz zorganizowanej a nie przypadkowej dostępności komunikacyjnej.

Ze względu na charakter prawny wydawanych decyzji może wystąpić niespójność w zagospodarowywaniu terenów ze sobą sąsiadujących.

Chaos w zagospodarowaniu poszczególnych kwartałów może prowadzić do braku kompleksowych rozwiązań w zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną, co może być szczególnie szkodliwe dla środowiska przyrodniczego. Brak będzie kompleksowych ustaleń dotyczących lokalizacji terenów zieleni i minimalnych powierzchni terenów biologicznie czynnych, co może wpłynąć na zmniejszenie zasilania wód podziemnych i pustynnienie terenu.

Uchwalenie planu miejscowego pozwoli na kompleksową kontrolę ustaleń zarówno w zakresie gospodarki przestrzennej jak i ochrony środowiska.

Analizowany teren zostanie zagospodarowany w racjonalny sposób z zachowaniem elementów najcenniejszych przyrodniczo - przeznaczonych pod zieleni urządzoną.

Reasumując, do potencjalnych zmian istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu zaliczyć należy:

postępujące rozproszenie infrastruktury, skutkujące nadmiernymi i niepotrzebnymi inwestycjami a także ingerencją w stosunki wodne na obszarze planu,

- postępujące zanieczyszczenie powietrza związane z brakiem obowiązku stosowania do zaopatrzenia w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych, w tym paliw płynnych, gazowych i stałych oraz alternatywnych źródeł energii (OZE do 100 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych),
- brak kompleksowych ustaleń w dziedzinie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych - na terenie nieruchomości i dróg publicznych.

3. Istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele tej ochrony

Pod pojęciem środowiska (według ustawy Prawo ochrony środowiska) rozumie się ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami.

Istniejącymi problemami ochrony środowiska, istotnymi z punktu widzenia realizowanego projektu miejscowego planu są w szczególności - możliwości okresowego wzrostu stężeń zanieczyszczeń w powietrzu związana z zastosowanymi paliwami grzewczymi oraz zwiększenie ilości odpadów. Należy zaznaczyć, że w zapisach miejscowego planu nakazano zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych, co jest zgodne z obecnymi zaleceniami krajowymi w zakresie gospodarki cieplnej. Ponadto badania jakości powietrza atmosferycznego są korzystne dla strefy, w której położone jest gmina Mosina. Zagospodarowanie odpadów odbywać się będzie w zgodzie z przepisami odrębnymi.

Istniejącym problemem jest również brak kompleksowych rozwiązań w zakresie dostępności komunikacyjnej nieruchomości które mogłyby być wtórnie podzielone i zabudowane. Taka sytuacja rodzi chaos w zakresie ładu przestrzennego ale i lokalizacji infrastruktury technicznej. Plan rozwiązuje tę kwestię poprzez projekt systemu dróg wewnętrznych.

Celem ochrony środowiska jako całości jest zachowanie równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w rozwoju społeczno-gospodarczym. Głównym elementem pozwalającym zachować równowagę jest przestrzeganie standardów jakości środowiska określonych w Prawie ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r., poz. 627) i przepisach odrębnych. W planie miejscowym wprowadzono zapisy dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w zgodzie z przepisami oraz określono zasady ochrony dotyczące powietrza, wód, powierzchni ziemi, wartości kulturowych, ochrony przed hałasem.

Problematyka ochrony przyrody regulowana jest ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651). Zgodnie z art. 2 tej ustawy ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i jej składników, a zwłaszcza:

- dziko występujących roślin lub zwierząt i grzybów,
- roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,
- zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia, siedlisk przyrodniczych,
- siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,
- tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków przyrody nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt,

krajobrazu, zieleni w miastach i wsiach, zadrzewień.

Celem ochrony przyrody jest m.in. utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, zachowanie różnorodności biologicznej, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów wraz z ich siedliskami, ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień oraz edukacja, informowanie oraz promocja w dziedzinie ochrony przyrody.

Przedmiotowy teren nie jest objęty ochroną prawną ze względów przyrodniczych.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych przepisów i na podstawie również tych przepisów są realizowane. Odpowiednie odniesienia znajdujemy m.in. w zapisach „Polityki ekologicznej państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”.

Podstawą polityki jest uszanowanie zasady zrównoważonego rozwoju w różnych dziedzinach gospodarowania oraz poprawa jakości środowiska. Zgodnie z prowadzoną polityką, wykazana jest potrzeba racjonalnego wykorzystania surowców, wody i energii z rozwojem

energetyki odnawialnej, poprawę jakości powietrza atmosferycznego i klimatu akustycznego, ochronę przed oddziaływaniem pola elektromagnetycznego i ochronę przed awariami przemysłowymi, zapobieganie zmianom klimatu, uporządkowanie gospodarowania odpadami, a także zachowanie różnorodności biologicznej.

Sposoby uwzględnienia celów zawartych w „Polityce Ekologicznej Państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” w projektach planów

Cele Polityki Ekologicznej Państwa istotne z punktu widzenia zakresu merytorycznego projektów planów	Ustalenia projektu planu
Racjonalne gospodarowanie wodami	Zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi. Zaopatrzenie w wodę do celów bytowych, przemysłowych i ochrony przeciwpożarowej z urządzeń wodociągowych.
Ochrona czystości wód	Odrowadzanie ścieków bytowych lub przemysłowych do kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem możliwości i ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych z uwagi na lokalizację całego obszaru objętego planem miejscowym w granicach strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego, obejmującej tereny ochrony pośredniej. Możliwość zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, na terenie nieruchomości z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych oraz ograniczeń wynikających z lokalizacji całego obszaru objętego planem w granicach strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego obejmującej tereny ochrony pośredniej. Odrowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenu dróg publicznych do kanalizacji deszczowej, z dopuszczeniem do czasu jej realizacji, stosowania urządzeń do powierzchniowego odwodnienia pasa drogowego z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych oraz ograniczeń wynikających z lokalizacji całego obszaru objętego planem w granicach strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego obejmującej tereny ochrony pośredniej
Poprawa jakości powietrza	Zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii i paliw niskoemisyjnych i OZE.
Poprawa jakości klimatu akustycznego	Zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku: - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach MN, - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej na terenach MN/U, - jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży o ile funkcja budynków będzie tego wymagała, na terenach U/ZP, - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, na terenie 1U (w ramach funkcji hotelowych i pensjonatowych), - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych na terenie ZP;
Uporządkowanie gospodarowania odpadami	Gromadzenie odpadów w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej oraz dalsze ich zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.
Zachowanie różnorodności biologicznej	Wprowadzenie zapisów o minimalnym procentowym udziale terenu powierzchni biologicznie czynnego, by zapewnić odpowiednią równowagę dla lokalnego mikroklimatu oraz wyznaczenie terenów zielonych.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych przepisów i na podstawie również tych przepisów są realizowane. Odpowiednie odniesienia znajdujemy m.in. w zapisach „Polityki ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”, „Programie Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2015” oraz w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego”.

Według dokumentu „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju czy ochronę różnorodności biologicznej. Za równie ważne uznaje się ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem (w tym eliminację niskich źródeł emisji, zmianę technologii i paliw na niskoemisyjne oraz rozwój gminnych systemów ciepłowniczych), ochronę zasobów naturalnych, racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi i leśnymi. Realizacja zabudowy wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych w obszarze istniejącej zwartej zabudowy wsi jest realizacją zasady zrównoważonego rozwoju. Skupienie zabudowy to ochrona różnorodności biologicznej występującej w innych obszarach gminy na terenach szczególnie cennych przyrodniczo. W zapisach planu wprowadzono odpowiednie ustalenia dotyczące ochrony powietrza oraz sposób zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną (racjonalna gospodarka zasobami wodnymi). Plan określa granice terenów zieleni mających korzystny wpływ na stan wód podziemnych. Usytuowanie zabudowy w obszarach przeznaczonych na te cele oddzieli je od terenów zieleni (zapobieżenie wydawania decyzji o warunkach zabudowy na zasadzie sąsiedztwa) i tym samym zapewni odpowiednią ochronę wszelkich zasobów naturalnych zidentyfikowanych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina.

W 2012 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął aktualizację Programu Ochrony Środowiska.¹⁵ Program Ochrony środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2015 określa, iż celem strategicznym polityki ekologicznej województwa wielkopolskiego jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego województwa (mieszkańców, zasobów przyrodniczych i infrastruktury społecznej) oraz harmonizacja rozwoju gospodarczego i społecznego z ochroną walorów środowiskowych. Cele szczegółowe zostały ujęte w trzech blokach tematycznych, tj.:

- ochrona zasobów naturalnych,
- poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
- działania systemowe.

Wymienia się tu cele, które przyczynią się do trwałego podniesienia jakości życia obecnego i przyszłych pokoleń:

zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie oraz stworzenie spójnego systemu obszarów chronionych,

- zwiększanie lesistości województwa oraz prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej
- ujmowanie w dokumentach planistycznych gruntów do zalesień, wyznaczanie w miejscowych planach granic rolno-leśnych,
- zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą,

¹⁵ Uchwała Nr XXVIII/510/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia Programu Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2015.

- ochrona i racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi oraz rekultywacja terenów zdegradowanych,
- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do środowiska wodnego, usprawnienie systemu zaopatrzenia w wodę,
- spełnienie wymagań prawnych w zakresie jakości powietrza oraz standardów emisyjnych z instalacji, wymaganych przepisami prawa, (m.in. ograniczenie niskiej emisji ze źródeł komunalnych),
- zminimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów oraz rozbudowa infrastruktury technicznej w zakresie sortowania i recyklingu odpadów,
- zmniejszenie zagrożenia mieszkańców województwa ponadnormatywnym hałasem, zwłaszcza emitowanym przez środki transportu drogowego (realizacja inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (budowa obwodnic, modernizacja szlaków komunikacyjnych, budowa ekranów akustycznych, rewitalizacja odcinków linii kolejowych i wymiana taboru na mniej hałaśliwy, itp.),
- stała kontrola potencjalnych źródeł pól elektromagnetycznych oraz minimalizacja ich oddziaływania na zdrowie człowieka i środowisko,
- kształtowanie postaw ekologicznych mieszkańców województwa wielkopolskiego, zagwarantowanie szerokiego dostępu do informacji o środowisku oraz zrównoważona polityka konsumpcyjna,
- kształtowanie harmonijnej struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa, sprzyjającej równoważeniu wykorzystania walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem jakości życia i trwałym zachowaniem wartości środowiska.

Plan miejscowy realizuje wymienione cele poprzez:

- ustalenia w zakresie ochrony terenów przed zagrożeniem powodziowym oraz ruchami masowymi ziemi,
- delimitację terenów zabudowy w stosunku do terenów zieleni,
- ustalenia w zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, ustalenia dotyczące minimalnych powierzchni terenów biologicznie czynnych,
- ustalenia dotyczące intensywności zabudowy, gabarytów budynków, zagospodarowania mas ziemnych,
- ustalenia dotyczące ochrony powietrza i sposobów ogrzewania budynków,
- ustalenia dotyczące zagospodarowania odpadów,
- ustalenia dotyczące lokalizacji zabudowy poza terenami narażonymi na zanieczyszczenie hałasem,
- ustalenia dotyczące uwzględnienia warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji na terenie głównego zbiornika wód podziemnych oraz innych terenów chronionych,
- ustalenia dotyczące uwzględnienia ograniczeń wynikających z lokalizacji istniejących i projektowanych urządzeń infrastruktury technicznej;
- ustalenia dotyczące ograniczenia gabarytów budynków,
- ustalenia umożliwiające lokalizację zabudowy usługowej w ograniczonym zakresie

Natomiast w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego” za główne cele uznano m.in. minimalizację wytwarzania odpadów, selektywną zbiórkę odpadów, stopniowe ograniczanie liczby eksploatowanych składowisk poprzez zamykanie składowisk nie

spełniających wymagań oraz modernizację i dostosowanie do wymagań prawa gospodarki odpadami tych składowisk, które mogą być dalej eksploatowane.

Cele te są realizowane poprzez zapisy dotyczące zagospodarowania odpadów.

4. Projektowana zmiana użytkowania terenu.

Według obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina” w granicach terenu objętego miejscowym planem występują tereny:

- zabudowy usługowej, oznaczone symbolem A3_U2 na rysunku Studium,
- zieleni urządzonej, oznaczone symbolem A3_ZU na rysunku Studium,
- zabudowy mieszkaniowej, oznaczone symbolem A3_M1 na rysunku Studium.

- **Teren zabudowy mieszkaniowej** - dopuszcza się lokalizowanie:

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- zachowanie i remonty obiektów związanych z prowadzeniem nieuciążliwej działalności gospodarczej, do czasu ich likwidacji;
- lokalizowanie usług podstawowych, wzdłuż ważniejszych ulic lub wokół placów (z funkcją usługową nie większą niż 20%);
- tworzenie, zachowanie i pielęgnację terenów zieleni ogólnodostępnej w postaci placów, skwerów i zieleńców oraz zieleni w pasach drogowych;

- teren zabudowy usługowej - dopuszcza się lokalizowanie:

- budynków użyteczności publicznej;

- teren zieleni urządzonej - dopuszcza się lokalizowanie:

- parku miejskiego,
- budynku strzelnicy gminnej
- skate parku
- pielęgnację i wzbogacenie istniejącej zieleni infrastruktury wypoczynkowej.

Obecnie przedmiotowe tereny stanowią tereny częściowo zabudowane (zabudowa mieszkaniowa i usługowa), tereny lasów, tereny niezabudowane.

Na obszarze planu zostały wyznaczone tereny:

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - **MN**;
- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej - **MN/U**;
- zabudowy usługowej, - **U**;
- zabudowy usługowej i zieleni urządzonej – **U/ZP**;
- zieleni urządzonej – **ZP**;
- drogi publicznej klasy głównej – **KDG**;
- drogi publicznej klasy lokalnej – **KDL**;
- dróg publicznych klasy dojazdowej – **KDD**;
- dróg wewnętrznych - **KDW**;
- teren publicznych dróg rowerowych i ciągów pieszych - **KDX**.

Zmiana użytkowania polega na:

- uzupełnieniu zagospodarowania wsi zabudową mieszkaniową i usługową;
- uporządkowaniu parametrów zabudowy;
- wprowadzeniu zakazu nowej zabudowy na terenach zieleni,

- ustaleniu zasad obsługi komunikacyjnej,
- ustaleniu zasad obsługi infrastrukturą techniczną,
- określeniu parametrów zagospodarowania terenu zgodnie z nowo wprowadzonymi przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Projektowane zagospodarowanie spełnia warunek zgodności z ustaleniami „Studium...”.

5. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest aktualizacja obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w kontekście: lokalizowania budynków użyteczności publicznej, ochrony i zapewnienia warunków do odpowiedniego wyposażenia w odpowiednią infrastrukturę wypoczynkową i turystyczno-rekreacyjną parku gminnego „Strzelnica” i określenie zasad budowy i zagospodarowania terenu, w tym właściwej obsługi komunikacyjnej, terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej, w tym działek gminnych.

Obecnie omawiany teren jest częściowo zainwestowany. Planowane tereny zabudowy są odzwierciedleniem ustaleń „Studium...”. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Inwestycje mogą być realizowane wyłącznie na podstawie wydawanych decyzji administracyjnych. Ze względu na brak wymogu prawnego o zgodności decyzji administracyjnych z ustaleniami „Studium ...”, istnieje bardzo mała możliwość kontroli inwestycji i zapobiegania inwestycjom niekorzystnie wpływającym na strukturę przestrzenno-funkcjonalną miasta. Możliwe są konflikty przestrzenne. Jedynie uchwalenie miejscowego planu obejmującego całość terenów przeznaczonych pod inwestycje w tej części miasta poprzedzone rzetelną analizą urbanistyczną terenu pozwala na realizację polityki przestrzennej gminy i wyeliminowanie ryzyka przypadkowego zagospodarowania terenu. Przyczyni się to również do bardziej kompleksowej obsługi inwestycji z korzyścią dla otaczających terenów.

Wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego zawsze będą miały zastosowanie do realizowanych inwestycji, gdyż są przepisami nadrzędnymi w stosunku do prawa miejscowego, a rada gminy ma delegację prawną do ustalania rodzaju inwestycji i formy przestrzennej zabudowy.

Zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz z zasadą zrównoważonego rozwoju w ustaleniach projektu planu ustalono:

- stopień zainwestowania terenu w sposób procentowy oraz intensywność zabudowy,
- procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnego w powierzchni poszczególnych terenów,
- parametry projektowanej zabudowy,
- obsługę komunikacyjną,
- zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną.

Ustalenia planu w sposób szczegółowy określają funkcję oraz parametry budynków, ich sposób lokalizacji na działce poprzez wyznaczenie nieprzekraczalnych linii zabudowy.

Analiza ustaleń tekstowych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej środowiska przyrodniczego pozwala na wyciągnięcie następujących wniosków oraz sformułowanie uwag:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- gromadzenie odpadów w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej oraz dalsze ich zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi;

- wywóz mas ziemnych powstałych wskutek prowadzenia robót budowlanych lub zagospodarowanie na terenie inwestycji;
- zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:
 - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach MN,
 - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej na terenach MN/U,
 - jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży o ile funkcja budynków będzie tego wymagała, na terenach U/ZP,
 - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, na terenie 1U (w ramach funkcji hotelowych i pensjonatowych),
 - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych na terenie ZP;
- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów istniejących drzew w oznaczonej na rysunku strefy zieleni;
- w zakresie gospodarki ściekowej, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa w sprawie zasad ustanawiania stref ochronnych źródeł i ujęć wody, występuje możliwość zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, na terenie nieruchomości z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych oraz ograniczeń wynikających z lokalizacji części obszaru objętego planem w granicach strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego w zakresie terenu ochrony pośredniej;

6. Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu.

Projekt planu zakłada utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz terenów zieleni.

Zainwestowanie terenów przeznaczonych pod zabudowę charakteryzować się będzie średnią intensywnością. W celu złagodzenia niekorzystnego oddziaływania na środowisko oraz zachowania wartości przyrodniczych, projektowana zabudowa nasyciona zostanie określonym udziałem powierzchni terenu biologicznie czynnego, strefami zieleni wysokiej i izolacyjnej.

Niekorzystne oddziaływanie związane z wprowadzonym zainwestowaniem, wiązać się będzie z budową, eksploatacją oraz bieżącą konserwacją budynków i urządzeń technicznych, dróg dojazdowych oraz utrzymaniem wprowadzonej zieleni.

Pod warunkiem właściwej realizacji zabudowy oraz eksploatacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przekształcenia środowiska będą nieznaczne.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne uzależnione będzie od zastosowanego wariantu ogrzewania budynków. Plan nakazuje stosowanie technologii niskoemisyjnych.

Ze względu na umiarkowany ruch samochodowy na drogach przylegających do terenu planu, hałas nie przekroczy dopuszczalnych poziomów hałasów.

Zagrożenia nadzwyczajne dotyczyć mogą niespodziewanych zjawisk przyrodniczych (tj. powódzie, huragany, ulewne deszcze itp.) lub awarii wynikających z zawodności sprzętu lub zaniedbań ludzi.

Powodem zagrożeń dla środowiska mogą być wadliwie działające instalacje mechaniczne, niewystarczające lub nadmierne uszczelnienie podłoża, zła gospodarka ściekowa, lub niewłaściwa gospodarka odpadami. Wszelkie naruszenia w tym względzie regulują przepisy nadrzędne w stosunku do prawa miejscowego.

IV. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu.

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę przewidywanych znaczących oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w tym wszystkie jego elementy,

Ponadto przedstawiono:

- zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu,
- metody analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu,
- informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- informację o braku rozwiązań alternatywnych.

1. Powierzchnia ziemi, gleby i zasoby naturalne.

W rejonie projektowanej zabudowy nie występują obszary naturalne. Teren wzdłuż drogi powiatowej i dróg gminnych został zainwestowany już kilkadziesiąt lat temu. Ponadto przez teren objęty projektem miejscowego planu przebiegają sieci infrastruktury technicznej oraz drogi gminne.

Zmiana warunków gruntowo-wodnych dotyczy głównie etapu realizacji inwestycji na niewielkim obszarze wsi. W trakcie prac ziemnych, związanych z realizacją zabudowy nastąpi zerwanie i przemieszczenie powierzchniowych warstw glebowych. Naruszeniu i trwałym przekształceniom ulegnie struktura gruntu do głębokości wykonania wykopów pod nawierzchnie, budynki i infrastrukturę techniczną. Przekształcenia tu nie będą duże. Pojawią się nasypy budowlane, formowane w sposób przypadkowy, co nie spowoduje jednak większych zakłóceń w środowisku. Wpływ na zmianę warunków gruntowo - wodnych ma już istniejąca zabudowa.

Na przedmiotowym obszarze odpady będą pochodzić głównie z gospodarstw domowych. Zarówno przepisy odrębne, jak i zapisy planu nakazują odpowiednią gospodarkę odpadami poprzez ich segregację i zagospodarowanie w miejscach do tego przeznaczonych (składowiska odpadów). Przy przestrzeganiu przepisów prawa nie ma ryzyka zanieczyszczenia powierzchni ziemi czy wód związanych z realizacją miejscowego planu. Szczegółowe ustalenia przepisów nadrzędnych w stosunku do prawa miejscowego będą miały zastosowanie w zależności od przeprowadzonej inwestycji, co oznacza odpowiednie zagospodarowanie odpadów wystarczające do ochrony gleb.

Gleby na przedmiotowym obszarze są słabych klas i nie podlegają ochronie na podstawie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Na obszarze opracowania planu miejscowego nie występują żadne zewidencjonowane złoża naturalne.

2. Warunki hydrologiczne i ochrona wód.

Utwardzenie powierzchni w obrębie terenu zabudowy może spowodować zmianę spływu powierzchniowych wód opadowych, w związku ze stosowaniem nieprzepuszczalnych nawierzchni, utrudniających wsiąkanie wód w głąb podłoża. Zachowane tereny zieleni urządzonej wspomogą utrzymanie równowagi gruntowo-wodnej na terenie zabudowanym.

Obszar miejscowego planu znajduje się w całości w granicach głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 150 Pradolina Warszawsko-Berlińska. Są to tereny wrażliwe, jednak tereny zabudowy są niemal w pełni zainwestowane. Każda inwestycja realizowana będzie w

zgodzie z przepisami nadrzędnymi w stosunku do planu miejscowego, co zapewni odpowiednią ochronę wód podziemnych.

Plan miejscowy wprowadza kompleksowe ustalenia w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, co pozwoli na całościową realizację poszczególnych fragmentów sieci infrastruktury technicznej. Takie rozwiązania wpłyną korzystnie na poprawę jakości wód w okolicy i zapobiegą degradacji obecnego stanu wód. Pozwolą na racjonalne gospodarowanie zasobami wód, co wypełnia wymagania ustalone w ustawie Prawo Wodne.

Ponadto na terenach przeznaczonych pod zabudowę plan uzależnienia sposób posadowienia budynków od warunków gruntowych i poziomu wód gruntowych.

Plan Zagospodarowania Województwa Wielkopolskiego z 2010 r. uznaje, że największe szanse na zachowanie czystości wód podziemnych istnieją w obszarach większych kompleksów leśnych, a najbardziej zagrożone są tereny rozproszonego osadnictwa oraz intensywne rolnictwo. Plan miejscowy ogranicza zarówno tereny zabudowy, koncentrując je wzdłuż istniejących połączeń komunikacyjnych. Plan tym samym uzupełnia charakterystyczne dla doliny Warty zagospodarowanie.

Ponadto plan nie wprowadza lokalizacji zabudowy wodochłonnej czy obiektów związanych z utylizacją odpadów, elektrowni na paliwa stałe, magazynów substancji niebezpiecznych, uciążliwego przemysłu czy składowiska odpadów przemysłowych, co pozwala na odpowiednią ochronę wód.

Obszar miejscowego planu znajduje po południowej stronie kanału Mosińskiego, znajdującego się w obrębie Obszaru Najwyższej Ochrony wód podziemnych – ONO. Każda inwestycja realizowana będzie w zgodzie z przepisami nadrzędnymi w stosunku do planu miejscowego, zapewniając odpowiednią ochronę zasobów ilościowych i jakościowych wód podziemnych.

Plan miejscowy tereny urbanizacji wyznacza w oparciu o Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina – dokument ten został w odpowiednim zakresie uzgodniony z RZGW w Poznaniu.

3. Różnorodność biologiczna, flora i fauna.

W obszarze zabudowy nie występuje żaden element szaty roślinnej nie przekształcony przez człowieka. W projekcie planu wprowadzono zapisy o minimalnym procentowym udziale terenu powierzchni biologicznie czynnego, by zapewnić odpowiednią równowagę dla lokalnego mikroklimatu oraz wyznaczono tereny zieleni nieurządzonej zgodnie z wytycznymi „Studium ...”.

Omawiany obszar może zyskać dzięki racjonalnemu zagospodarowaniu terenów zabudowanych uzupełnionych zielenią wysoką i niską. Po pewnym czasie wprowadzona zieleń pozwoli wzbogacić walory przyrodnicze poszczególnych fragmentów terenu opracowania. Przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w projekcie planu miejscowego szata roślinna na przedmiotowym obszarze nie ulegnie degradacji, a wprowadzenie nowej zieleni wpłynie korzystnie nie tylko na teren planowanych inwestycji, ale również tereny sąsiednie.

Ze względu na średnią intensywność obszarów zabudowy już istniejącej oraz brak dynamicznego jej rozwoju, nie przewiduje się znaczącego wpływu ustaleń miejscowego planu na świat zwierzęcy omawianego obszaru.

Zachowana zostanie występująca obecnie różnorodność biologiczna flory i fauny.

4. Krajobraz.

Ustawa o ochronie przyrody definiuje walory krajobrazowe jako wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim rzeźbę terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami definiuje natomiast pojęcie krajobrazu kulturowego, czyli przestrzeni historycznie ukształtowanej w wyniku działalności człowieka, zawierającej wytwory cywilizacji

oraz elementy przyrodnicze. Obie te definicje wskazują na istniejącą zależność pomiędzy naturalnymi walorami środowiska oraz działalnością człowieka i jego wkładem w kreowanie krajobrazu. Zapisy planu miejscowego mają pozwolić na ochronę wszystkich składników krajobrazu i wprowadzenie nowych elementów przyrodniczych i budowlanych w harmonii z otoczeniem.

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. krajobraz jako istotny komponent otoczenia ludzi, wyraża dzielone przez nie różnorodności kulturowe i przyrodnicze oraz odpowiada na życzenie społeczeństwa pragnącego krajobrazów o wysokiej jakości i pełniącego aktywną rolę w jego kształtowaniu. Zapisy planu korespondują z powyższym stwierdzeniem, a działania ochronne elementów krajobrazu, pozwolą na przeprowadzenie ustaleń przedmiotowego projektu w sposób harmoniczny.

W celu ochrony i kształtowania ładu przestrzennego wprowadzono ustalenia zawarte w §5 projektu uchwały.

W planie zawarto również ustalenia dotyczące gabarytów budynków i kształtu dachów oraz maksymalną powierzchnię zabudowy pozwalającą na zachowanie pożądanej intensywności zabudowy.

Wprowadzenie nowej zieleni, w tym zadrzewień towarzyszących zabudowie, pozwoli utrzymać istniejące walory krajobrazu oraz poprawi estetykę zainwestowanych terenów.

Nie przewiduje się przekształceń istniejącej rzeźby terenu.

5. System powiązań i przyrodnicze obszary chronione.

- Omawiany obszar sąsiaduje z następującymi formami ochrony przyrody:
 - obszar Natura 2000 SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012,
 - obszar Natura 2000 OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017,
 - obszar Natura 2000 SOO Ostoja Wielkopolska – kod obszaru: PLH 300010,
 - Wielkopolski Park Narodowy,
 - Rogaliński Park Krajobrazowy,
- oraz z otuliną Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Teren objęty opracowaniem planu miejscowego nie podlega przyrodniczej ochronie formalno – prawnej.

Nie przewiduje się niekorzystnego oddziaływania na obszar Natura 2000 ani na inne tereny chronione – Rogaliński Park Krajobrazowy i Wielkopolski Park Narodowy - ze względu na położenie omawianego terenu w obszarze już w znacznej części zurbanizowanym i w pełni zainwestowanym od co najmniej kilkudziesięciu lat oraz oddalenie obszaru miejscowego planu od obszarów chronionych i izolację poprzez koryto rzeki Warty i tereny zielone stanowiące bufor pomiędzy terenami zainwestowanymi a rzeką. Żadne z chronionych typów siedlisk nie występują w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanego zainwestowania i przez to nie ma ryzyka ich naruszenia czy zniszczenia. Główne zagrożenia dla obszarów Natura 2000 dotyczą terenów miasta Poznania i obszarów lasów łęgowych, co nie dotyczy omawianego obszaru gminy Mosina. Jedynym zagrożeniem może być zmiana stosunków wodnych związana z realizacją zabudowy. Jednak zaistniałe już przekształcenia związane z budową sieci infrastruktury technicznej i dróg są tak duże, że lokalizacja zabudowy pomiędzy istniejącymi terenami zainwestowanymi nie będzie miała znaczącego wpływu.

Korytarz ekologiczny Kanału Mosińskiego zostanie zachowany. Nie ma zagrożenia dla zwierząt występujących na terenach chronionych Natura 2000, gdyż mają zachowaną ciągłość ekosystemu poprzez obszary wokół Kanału Mosińskiego.

Przeznaczenie omawianych terenów pod zabudowę mieszkaniową i usługową pozwoli na racjonalne zagospodarowanie tego obszaru wsi zgodnie z istniejącymi potrzebami i w zgodzie z polityką przestrzenną gminy.

6. Warunki życia i zdrowie ludzi.

Przeznaczenie nowych terenów w granicach zwartej zabudowy miasta pod zabudowę mieszkaniową mieszkaniowo-usługową oraz usługową wpłynie niekorzystnie na środowisko przyrodnicze, natomiast wpłynie znacznie na poprawę jakości życia mieszkańców, ład przestrzenny oraz kompleksowość procesów inwestycyjnych w obrębie planowanej zabudowy.

Nieduża intensywność zabudowy to wysoki standard zamieszkania i komfort życia mieszkańców.

Promieniowanie elektromagnetyczne nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi, gdyż lokalizacja zabudowy uzależniona jest od warunków określonych w przepisach odrębnych i będzie realizowana we współpracy z zarządcą sieci, a lokalizacja możliwych miejsc pracy musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra pracy i polityki społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. z 2014 r. Nr 248 poz. 1485).

Korzystny dostęp komunikacyjny terenu prawdopodobnie wpłynie na szybki rozwój zabudowy i dopełni procesy urbanizacyjne zachodzące w granicach administracyjnych wsi.

7. Jakość powietrza.

Dalsza zabudowa w niewielkim stopniu wpłynie na stan higieniczny powietrza. Potencjalnie oddziaływanie takie jest możliwe, w związku ze zwiększeniem emisji spalin z systemów grzewczych. Zakłada się stosowanie nowoczesnych technologii minimalizujących negatywne skutki emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zanieczyszczenia komunikacyjne nie przekraczają norm ustalonych w przepisach odrębnych, ponadto teren miejscowego planu zostanie nasycony odpowiednim procentem terenów biologicznie czynnych.

8. Klimat lokalny

Nie przewiduje się zmian klimatu lokalnego, ani warunków termicznych, anemometrycznych, wilgotnościowych. Tereny zabudowy ograniczone są do istniejących stref inwestycyjnych. Korzystnie na obszar opracowania miejscowego planu wpłynie przeznaczenie terenu zieleni urządzonej.

Ustalenia planu są zgodne z zaleceniami opracowania „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

9. Zabytki i dobra materialne.

Na obszarze projektowanego planu miejscowego nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków, gminnej ewidencji zabytków, nie ma również udokumentowanych stanowisk archeologicznych, zatem nie podejmuje się żadnych ustaleń.

10. Ochrona przed hałasem.

Plan miejscowy przewiduje tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, mieszkaniowo-usługową oraz zabudowę usługową i dodatkowo strefy zieleni wysokiej i izolacyjnej. Znaczną część obszaru stanowią lasy.

Obszar objęty opracowaniem miejscowego planu położony jest w południowo-zachodniej części miasta Mosina, granicząc z drogą powiatową nr 2465 – ul. Leszczyńska. Obszar nie graniczy ani nie sąsiaduje z żadną z dróg wojewódzkich. Problem zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, dotyczy jedynie terenu 1U, gdzie ustala się

możliwość lokalizacji budynków usługowych mieszczących funkcje (...) hotelowe, pensjonatowe – podlegający ochronie akustycznej z dopuszczalnymi poziomami hałasu w środowisku na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Tereny objęte miejscowym planem są zlokalizowane poza zasięgiem oddziaływania uciążliwych tras komunikacyjnych, zatem nastąpi zatem przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu ze źródeł komunikacyjnych dla terenów podlegających ochronie.

Zapewnienie właściwego klimatu akustycznego jest wymagane odrębnymi przepisami, więc odpowiednie zapisy zawsze znajdują swoje odzwierciedlenie w ustaleniach planu miejscowego. Opisano je w rozdziale III

11. Promieniowanie elektromagnetyczne i strefy ograniczonego inwestowania.

Ograniczenia wynikające z przebiegu sieci infrastruktury technicznej przez teren planu nie są duże i nie wpłyną negatywnie na realizację inwestycji i środowisko przyrodnicze.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z dnia 14 listopada 2003 r.) określono dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla:

1. terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
2. miejsc dostępnych dla ludności.

Na obszarze planu miejscowego brak jest obiektów mogących emitować ponadnormatywne promieniowanie elektromagnetyczne.

Lokalizacja możliwych miejsc pracy musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra pracy i polityki społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.(Dz. U. z 2002 r. Nr 217 poz. 1833).

12. Przewidywane skutki oddziaływania planu na całokształt środowiska przyrodniczego.

Przewidywane skutki oddziaływania miejscowego planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie, w tym na obszary chronione Natura 2000, Wielkopolski Park Narodowy i Rogaliński Park Krajobrazowy, są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności, i ich zasięgu przestrzennego. W tabeli poniżej przedstawiono oddziaływanie proponowanego zainwestowania na poszczególne komponenty środowiska według kryteriów wymienionych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Oddziaływanie podzielono na pozytywne (symbol „+”) i negatywne (symbol „-”) oraz neutralne, czyli brak oddziaływania („0”).

oddziaływanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, zieleni urządzonej oraz sieci infrastruktury technicznej związanej z tą zabudową	
--	--

analizowany komponent środowiska	rodzaj oddziaływania
---	-----------------------------

	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	dlugoterminowe	stale	chwilowe
zanieczyszczenie powierzchni ziemi	0	0	-	0	-	0	0	0	0
naturalna rzeźba terenu	0	0	-	0	-	0	0	0	0
zagrożenie erozją gleby wysokiej jakości	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód powierzchniowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód podziemnych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
stosunki wodne	0	0	-	0	-	0	0	0	0
urządzenia ochrony przeciwpowodziowej	0	0	0	0	0	0	0	0	0
walory krajobrazu, harmonia	+	+	0	0	0	0	+	+	0
walory estetyczne	+	+	0	0	0	0	+	+	0
obszary chronione	0	0	0	0	0	0	0	0	0
fragmentacja siedlisk	0	0	0	0	0	0	0	0	0
różnorodność biologiczna	0	+	+	0	0	0	+	+	0
funkcjonowanie korytarzy ekologicznych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość życia mieszkańców	+	0	0	0	+	+	+	+	0
rozwój gospodarczy miasta	0	+	0	+	+	+	+	+	0
zdrowie ludzi	0	0	+	0	+	+	+	0	0
powietrze atmosferyczne	-	-	0	0	-	0	0	0	-
klimat lokalny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
zabytki	0	0	0	0	0	0	0	0	0
dobro materialne	+	0	0	0	0	+	+	0	0
klimat akustyczny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
promieniowanie elektromagnetyczne	0	0	0	0	0	0	0	0	0
produkcja odpadów	-	-	0	0	0	0	-	0	0
wielkość powierzchni terenu biologicznie czynnego	0	-	0	0	0	0	-	0	0
wielkość zróżnicowanej powierzchni terenu biologicznie czynnego	+	+	0	0	0	+	+	+	0
ryzyko poważnej awarii	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Z powyższej analizy wynika możliwe negatywne oddziaływanie projektowanego zainwestowania związane głównie z etapem realizacji inwestycji - zanieczyszczenie powierzchni ziemi, realizacja wykopów pod zabudowę czy krótkotrwała zmiana stosunków

wodnych na etapie budowy systemów infrastruktury technicznej. Długotrwale negatywne oddziaływanie związane może być ze zwiększoną produkcją odpadów, a krótkoterminowe z zanieczyszczeniem powietrza w okresie jesienno-zimowym (eksploatacja systemów grzewczych). Oddziaływanie to zostanie zminimalizowane poprzez odpowiednie ustalenia planu miejscowego omówione szczegółowo we wcześniejszych punktach prognozy. Realizacja zabudowy i ustalenia planu na przedmiotowym obszarze przyniosą ze sobą znacznie więcej skutków pozytywnych i oddziałujących długotrwale. Podniesione zostaną walory estetyczne i krajobrazowe omawianego obszaru gminy.

13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

W związku z realizacją ustaleń projektowanego miejscowego planu, prognozuje się brak oddziaływania transgranicznego na środowisko przyrodnicze. Oddziaływanie zabudowy ograniczy się do obszaru miejscowego planu.

14. Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

W celu zredukowania niekorzystnego wpływu zabudowy terenu na funkcjonowanie powiązań przyrodniczych należy dążyć do biologicznej zabudowy obszarów mających pełnić funkcje przyrodnicze (powierzchnia terenu biologicznie czynnego).

Inne rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko powinny zmierzać do racjonalnego wykorzystania terenu. Celem minimalizacji niekorzystnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze zaleca się:

- wprowadzenie obowiązku odpowiedniego nasycania terenu zielenią;
- wprowadzenie możliwości zagospodarowania mas ziemnych, pochodzących z wykopów, na terenie działki;
- w zakresie kształtowania zabudowy: określenie charakteru zabudowy, gabarytów, geometrii dachów;
- wprowadzenie zapisów dotyczących ochrony przed hałasem;
- sprecyzowanie zasad obsługi infrastrukturą techniczną.
- Wszystkie powyższe zalecenia zostały zawarte w zapisach projektu miejscowego planu.

15. Alternatywne rozwiązania.

Prognoza nie zawiera propozycji rozwiązań alternatywnych dla projektu planu, ze względu na stan zainwestowania w granicach opracowania oraz istniejące warunki przyrodnicze: ukształtowanie terenu, warunki gruntowo-wodne. Opracowywany plan miejscowy wyznacza maksymalny zasięg zainwestowania na terenie, który to zasięg tylko nieznacznie rozszerza obszar już zainwestowany. Procent terenów przeznaczonych pod zabudowę zrównoważony jest odpowiednim nasyceniem terenów biologicznie czynnych oraz terenów zieleni. Zachowano wszystkie tereny istniejącej zieleni.

16. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Realizacja postanowień planu nie nastąpi na podstawie samego dokumentu jakim jest plan miejscowy. Wszelkie inwestycje będą realizowane na podstawie odrębnych decyzji administracyjnych, które nie podlegają władzom gminnym. Kontrola realizacji inwestycji również nie podlega prawnie władzom gminnym, tak więc sama realizacja postanowień planu prawnie

została przekazana odrębnym organom administracji architektonicznej (Starosta Powiatowego oraz Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego).

Skutki realizacji projektowanych inwestycji na środowisko są monitorowane i określane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska realizowanego na terenie województwa przez WIOŚ. Badania monitoringowe przeprowadza się w sposób cykliczny, stosując ujednoczone metody zbierania, gromadzenia i przetwarzania danych. WIOŚ prowadzi monitoring jakości powietrza, wód powierzchniowych, wód podziemnych, hałasu, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb.

Niektóre działania kontrolne będą prowadzone przez Urząd Miejski w ramach kompetencji, jakie władze gminne posiadają. Takie działania będą dotyczyć sposobu zagospodarowywania odpadów, lokalizowania nielegalnych składowisk śmieci, sposobu odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych, wycinki drzew i krzewów. Są to działania prowadzone na bieżąco w ramach zadań powierzonych samorządom gminnym, a sposób ich realizacji określony jest w przepisach prawa oraz w dokumentach strategicznych gminy takich jak Program Ochrony Środowiska czy Plan Gospodarki Odpadami.

Realizując obowiązki wynikające z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, raz na 4 lata zostanie również dokonana analiza zmian w zagospodarowaniu gminy.

Analizie zostają poddane wszystkie ustalenia obowiązującego planu, by rzetelnie ocenić aktualność tego dokumentu. Ocenia się czy dany teren został zagospodarowany zgodnie z ustaleniami miejscowego planu i czy dane tereny są użytkowane zgodnie z ustaleniami planu. Skutki realizacji wszystkich postanowień planu będą analizowane zgodnie z ww. ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponieważ jest to bezwzględnie wymagane przy dokonywaniu cyklicznej oceny zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

W procesie monitorowania skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zostaną wykorzystane dostępne materiały: decyzje o pozwoleniu na budowę, decyzje o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego lub zawiadomienia o zakończeniu budowy wydawane przez organy zewnętrzne w stosunku do władz gminy. Ponadto analiza zostanie wykonana z wykorzystaniem wizji w terenie, dokumentacji fotograficznej oraz dostępnych map ewidencyjnych lub zasadniczych. Materiały te dostępne będą po zakończeniu inwestycji.

Zgodnie z art 55. ust. 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353) organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Proponuje się prowadzenie monitoringu raz na 4 lata w połączeniu z analizą wykonywaną zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, biorąc pod uwagę:

- stopień zrealizowania projektowanych terenów zieleni,
- stopień zrealizowania projektowanej zabudowy i towarzyszącej jej infrastruktury technicznej

V. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, podsumowanie i wnioski.

Zasadniczym celem opracowania jest określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu położonego w mieście Mosina oraz ochrony terenów cennych przyrodniczo. Obecnie omawiany teren jest zainwestowany zgodnie z planami już nieobowiązującymi i obowiązującymi oraz wydanymi decyzjami administracyjnymi. Planowane tereny zabudowy są odzwierciedleniem ustaleń „Studium...”. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Zabudowa nie wkracza w tereny cenne przyrodniczo.

Projekt planu miejscowego uwzględnia ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina i przeznaczają tereny głównie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, jednorodzinną z drobnymi usługami (rzemiosło i handel), zabudowę usługową zachowuje teren zieleni urządzonej oraz teren zieleni urządzonej z drobnymi usługami. Obszar ma dogodną dostępność komunikacyjną i co pozwoli na efektywne zarządzanie terenem i kompleksową obsługę w zakresie infrastruktury technicznej.

Wprowadzone zapisy dotyczące ochrony wszystkich składników środowiska są wystarczające w świetle obowiązujących przepisów. Można przypuszczać, że w przypadku omawianego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy respektowaniu ustalonych zasad zagospodarowania poszczególnych terenów, niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym mogą zostać zminimalizowane. Lokalizacja zabudowy na projektowanym obszarze nie wpłynie niekorzystnie na istniejące i projektowane tereny chronione, wpłynie natomiast korzystnie na jakość życia mieszkańców i jednoczesną ochronę cennych komponentów środowiska przyrodniczego.

VI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Opracowana prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze dotyczy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów usytuowanych przy ulicy Leszczyńskiej, Jarzynowej i Strzeleckiej w Mosinie, terenu parku gminnego „Strzelnica” oraz terenu usług na działce o nr ewid. 1829/3, obręb Mosina.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania oparto się na szeregu dokumentów wykonanych na potrzeby gminy oraz na podstawie przepisów prawa. W rozdziale I opisano cel i zakres planu oraz prognozy oraz metody sporządzania prognozy. Dla rozpoznania środowiska przyrodniczego w rozdziale II przeanalizowane zostały kolejno jego składniki: położenie geograficzne i rzeźba terenu, warunki geologiczno – gruntowe, stosunki wodne, warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy, klimat lokalny oraz obszary chronione.

W rozdziale III zawarto charakterystykę ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w tym cele ochrony środowiska uwzględnione w planie oraz potencjalne zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu. Na obszarze planu zostały wyznaczone tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, usługowej, usługowej i zieleni urządzonej, zieleni urządzonej oraz infrastruktury technicznej. Zmianom w użytkowaniu podlega zagospodarowanie wsi zabudową, uporządkowanie parametrów zabudowy, a także zasad obsługi komunikacyjnej i infrastruktury technicznej.

W rozdziale IV opisano potencjalne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska w tym obszary chronione. Analiza ww. składników wykazała brak przeciwwskazań do lokalizacji inwestycji planowanych do realizacji w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podczas prognozowania oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu przeanalizowano położenie i użytkowanie terenu, którego dotyczy opracowywany plan miejscowy, projektowane przeznaczenie terenu, i ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z analizy wynika, że realizacja ustaleń planu nie doprowadzi do

zmian hydrogeologicznych na terenie planu i na terenach sąsiednich, nie spowoduje znaczących i niekorzystnych zmian w szacie roślinnej i pokrywie glebowej.

W rozdziale V dokonano oceny rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych. Należy zauważyć, iż projektowane obszary zabudowy stanowią w głównej mierze obszary adaptujące zabudowę istniejącą. Zabudowa nie wkracza w tereny cenne przyrodniczo. Ustalenia planu zakazują nowej zabudowy na terenach zagrożonych powodzią. Zapisy planu miejscowego zobowiązują do wprowadzenia zabudowy w taki sposób, by wpisywała się harmonijnie w całość funkcjonalno - przestrzenną tego fragmentu wsi oraz by nie wywierała negatywnego wpływu na tereny sąsiednie.

Wszelkie inwestycje budowlane przyczyniają się do trwałej zmiany środowiska naturalnego. Ustalenia projektu planu uwzględniają rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko, proponowane w niniejszym opracowaniu. Jeżeli realizacja projektowanego zagospodarowania terenu przebiegać będzie w sposób prawidłowy, środowisko przyrodnicze nie dozna uszczerbku. Warunkiem jest jednak respektowanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto wszelkie inwestycje muszą być realizowane w zgodzie z przepisami nadrzędnymi w stosunku do planu miejscowego.

VII. Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne.

Podczas sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korzystano z informacji zawartych w następujących materiałach źródłowych:

- 1) mapy topograficzne, mapy zasadnicze, mapy ewidencyjne, mapy glebowo – rolnicze,
- 2) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina – zatwierdzone Uchwałą Nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r.,
- 3) opracowanie ekofizjograficzne gminy Mosina – Mosina, grudzień 2008 r.,
- 4) Program ochrony środowiska dla gminy Mosina na lata 2015 – 2018, z perspektywą na lata 2019-2022,
- 5) Plan gospodarki odpadami dla gminy Mosina na lata 2004 – 2012 przyjęty uchwałą Nr XXXIII/278/04 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 listopada 2004 r.,
- 6) Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 7) Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2015, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2016 r.,
- 8) Roczna ocena jakości powietrza w Wielkopolsce za rok 2015, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2016 r.;
- 9) Wyniki badań i klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2015, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2016 r.,
- 10) Monitoring stanu chemicznego oraz ocena stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach w latach 2009–2011, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2011 r.;
- 11) Standardowe formularze danych dla obszarów Natura 2000 (Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012, Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017, Ostoja Wielkopolska - kod obszaru PLH 300010),
- 12) Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r., (M.P. 2009 nr 34, poz. 501);
- 13) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2017 przyjęty uchwałą Nr XXV/440/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 sierpnia 2012 r.,
- 14) Program Ochrony środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2015 przyjęty uchwałą Nr XXVIII/510/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2012 r.,
- 15) GUS – Bank Danych Lokalnych,
- 16) literatura specjalistyczna.

Ponadto sporządzając prognozę oparto się na następujących aktach prawa:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016, poz. 778 ze zm.),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014, poz.1446 ze zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 ze zm.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r.– Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1131 ze zm.),
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. 2016 r., poz. 290 ze zm.),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015, poz. 909 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r., poz. 672 ze zm.),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015, poz. 469 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 Nr 120 poz. 826)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r., w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2012 r., nr 14, poz. 81),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1419),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich sytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 Nr 155, poz. 1298),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleb oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359),
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego (uchwała nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010 r.).

Dla potrzeb sporządzenia „Prognozy....” przeprowadzona została bezpośrednia wizja terenu.

VIII. Załączniki graficzne.

Załącznik nr 1 – rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.